

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marți, Joi și Sâmbătă

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinătate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
pistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond — și timbru de 60 fl. pentru fie-care publicare.

Delegațiunea noastră.

Bpesta, 18 Febr. 1900.

Este știut, că încă dela începutul erei constituționale, dela primul congres național-bisericesc, s'a instituit la anul 1868 o corporațiune bisericescă specială, care se conducea lucrările pentru continuarea despărțirii ierarhice de către coreligionarii Sârbi, sub ierarhia cărora a stat biserica noastră dela nefericita uniune încocă. După separarea episcopilor noastre în diecese ortodoxe-române au mai rămas încă multe comune micste, cu numeroși credincioși aparținători naționalității române și pe mai departe sub ierarhia sârbescă, având preoți din neam sârbesc, biserica cu limba liturgică sârbescă etc.

Despărțirea nu era încă terminată întru toate și nu este nici azi. Acesta delicată și de mare importanță afacere s'a încredințat delegațiunii atinse, care consta din 5 membrii, la cari mai târziu s'a mai adăus și un al 6-lea, ca secretar. Membrii comisiei au fost designați de congres în persoanele unora din cei mai binemeritați și distinși bărbați ai bisericii noastre, cari aveau să lucreze sub presiunea metropolitului după vremuri. Astăzi membrii acestei corporațiuni sunt: Înaltpreasfinția Sa metropolitul nostru *Ioan Meșianu*, Ilustritățile lor domnii *Dr. Iosif Gáll*, *Vincentiu Babeș*, *Zeno de Mocsonyi*, Preacuvioșia Sa archimandritul *Filaret Musta*, și dl *Ioan Lengeru*, ca secretar.

Delegațiunea, care merită considerare generală pentru jertfele aduse atât prin munca desvoltată, cât și pentru jertfele materiale, a lucrat până acuma mai mult aproape exclusiv sub conducerea episcopului dela Arad, ca vicepreședinte, căruia repausatul metropolit Miron i-a cedat această însărcinare, rezervându-și sie-și intervenirea numai la caz de necesitate.

Dela începutul activității acestei delegațiuni s'au și despărțit credincioșii noștri din multe comune micste, constituindu-se în comunități bisericesci or-

todoxe române, încorporate la eparchia, pe teritoriul căreia se află. Mai ales s'a îndeplinit despărțirea în comunele aparținătoare dieceei Aradului și astăzi atențiunea delegațiunii este îndreptată mai mult asupra comunelor din părțile aparținătoare la Caransebeș.

Ori cât este afacerea de anevoioasă și mersul proceselor de încet din cauza adeseori colosalelor pedeci, ce se pun unui curs mai subit, totuși rezultatul lucrărilor este foarte mulțumitor. Sunt procese, unde acțiunea din partea noastră, răspunsul din partea sârbescă și cu documentele aparținătoare formeză sute de côle, cari impun celor însărcinați cu pregătirea, cu studiarea și referarea lor o muncă considerabilă. Competența aducerii unei sentențe finale în aceste procese este a Curiei regesci din Budapesta.

Numărul sufletelor câștigate pe sama metropoliei noastre prin procese de despărțire trece departe peste 100.000; ear averea calculată în bani se urcă la mai multe sute de mii.

Sârbi au din partea lor asemenea o delegațiune, care — ca și a noastră — este autorizată a face la cas de înțelegere pace. Durere însă, că coreligionarii noștri Sârbi știind că sunt beati possidentes aproape exclusiv au respins până acuma condițiunile de pace oferite din partea Românilor, așa încât forurile competente trebuie să întrevie prin aducerea de sentențe, ceea-ce cauzează — în sarcina comunelor bisericesci — spese adeseori mărioare. Delegațiunii române s'a pus la început un fond de 13.000 fl. la dispozițiune, din care se anticipeze spesele obveniente, spre a nu stagna procesele, având firesc la urmă a se restitui sumele anticipate. Cu regret fie însă amintit la acest loc, că după finalizarea afacerii unei comune, acesta nu s'a grăbit să restituie spesele anticipate, încât delegațiunea se vede adeseori necesităată a porni apoi proces contra noului sale comunități bisericesci, care — deși are de unde plăti — n'o face aceasta, îngreunând astfel delegațiunea în procederea sa, de a merge mai departe cu un pas, începând lucrările pentru

despărțirea credincioșilor din alte comune mixte. Acesta renitență e cu atât mai bătătoare la ochi, cu cât sunt cazuri, că prin separare o comună ortodoxă-română a primit 30—40—30.000 fl. Astfel se întâmplă, că fondul de anticipațiuni nu poate suporta spesele, ce se cer pentru continuarea lucrărilor. Sperăm însă, că sinódele noastre eparhiale — apărând situațiunea — vor căuta să purcedă cu energie, încassând spesele juste făcute în interesul celor despărțiți; și acesta o vor face în interesul accelerării despărțirilor încă în curs și chiar neîncepute.

Până acuma și-a îndreptat delegațiunea activitatea sa mai mult asupra comunelor mixte. Urmarea naturală însă este, ca să fie adusă pe tapet și chestiunea mănăstirilor, cari — ca și toate bisericile — au fost comune. Ba mai mult, date istorice dovedesc, că la venirea Sârbilor în Ungaria, existau deja multime de mănăstiri grecesci, adică ortodoxe, căci Greci n'au existat ca popor în această țară. Sârbi deci ca un strat suprapus au ocupat și mănăstirile. Abia despre una din cele 25 mănăstiri — ați în posesiunea lor — se află date, că ar fi întemeiată de descendentul unei familii de despot sârb.

Delegațiunea a însărcinat de mai mulți ani pe conmembrul seu dl *Vincentiu Babeș*, care în jurul acestei chestiuni s'a câștigat deosebite merite, cu adunarea datelor de lipsă. Domnia Sa, cu scrupulositatea unei albine a colectat și însemnat tot ce a putut afla și descoperi în această privință în colbul vechilor chrisóve și cronici.

Deja de pe la anul 1206 există documente despre existența mănăstirilor grecesci în mai multe locuri din patrie. Aceste n'au putut fi decât ortodoxe și românesci. Români și aici, ca și în Bucovina, Muntenia, Moldova, Basarabia au desvoltat acest ram al vieții bisericesci jertfind mult pentru susținerea lor. Dărnicia Românilor a devenit proverbială chiar și față de mănăstirile din locuri îndepărtate, precum cele din muntele Athos și chiar și de prin Asia mică. Cine ar putea

deci trage la îndoială, că la întemeierea mănăstirilor ortodoxe din patrie Români n'ar fi contribuit, mai ales, că Sârbi nu le-au adus cu sine, ci au aflat deja multe existând la venirea lor.

Mănăstirile aceste erau întemeiate ca locuri de perelinagiu și de scutire pentru poporațiune ortodoxă, deci și pentru Români, cari erau și sunt ortodocși. În consemnările de prin mănăstiri se mai și află urmele călugărilor români de prin toate părțile locuite de Români; mulți sunt chiar induși cu numele, ca „duhovnici pentru Români”.

Ce dovadă mai eclatantă trebuie deci pentru a arăta comuniunea, în care am fost cu Sârbi și în mănăstiri. Ba avem convingerea, că cu mănăstirile ca și cu altele am pățit'o după cum dice proverbiul unguresc: „*de lași pe slovac în casă, la urmă te scóte din ea*”. Așa am pățit'o noi; primind cu ospitalitate pe toți ortodocșii, acum nici îndreptățirea în părți frățesci nu ni se mai recunoșce.

Confrații Sârbi mereu accentuează că mănăstirile sunt exclusiv ale lor și uită, că la congresul lor dela 1790 au cerut chiar dela guvernul din Viena documente, pe baza cărora să fie declarati proprietari ai lor, ceea-ce nu li-a succedat. De pe atunci există deja tendința de a se îngrădi pentru eventuale litățile din viitor.

Dar chiar — admițând neadevărul — că Sârbi au întemeiat toate mănăstirile, acesta nu pledeză pentru punctul lor de vedere, căci o mănăstire nu e a întemeietorului, ci a poporațiunii, pentru care și în mijlocul căreia s'a înființat.

În trecut am fost în comuniune unii cu alții în toate.

Chiar și spiritul timpului de atunci indică acesta, căci adese-ori episcopi sârbi etc. treceau și ajungeau în fruntea episcopilor și metropoliilor române. Așa în Târgoviște, unde și azi se află morminte de-ale lor etc. Mai nainte nu se făcea deosebirea de azi în privința granițelor politice. Deci intrarea Sârbilor și în mănăstirile de atunci a fost ușoră, mai ales, consi-

FOIȚA

Despre scăderile ce slăbesc forțele materiale ale poporului și mijlocele la ridicarea acestora.

temă cetită în conferința preoțescă din tractul Branului, ținută la 20 Ianuarie 1900, în Zernești de *Ioan Teculescu*, paroh în Râșnov.

(Urmare)

De n'ar fi dat răspunsul la această întrebare și de nu s'ar da tot mereu în scris și cu vorba ar trebui de sigur ca să-l căutăm și să-l statorim aci. Dar îl avem; clar și precis îl avem dat acel răspuns, prin care frazele bine cunoscute tuturor: „*suntem sârbi, suntem un popor scăpat, un popor cu stare materială redusă*”. Și cari pot fi cauzele, scăderile la această sârăcie?

Acelea sunt mai multe și după mine sunt de a se clasa în două categorii. În prima categorie sunt de pus acele scăderi, de cari poporul nostru cel puțin în prezent nu este vinovat; ear în a doua categorie acele, de cari el și numai el singur e vinovat.

I. Între cele din prima categorie de însemnat este:

1. *Posițiunea topografică*, ce o ocupă poporul nostru deosebit aci în Ardeal.

Prin părțile muntoase, pe dealuri și prin văi, de sigur mai puțin fertile ca șesurile, întâlnim în preponderanță comunele românesci. Lesne de înțeles, că din un astfel de teren, care în urmă mai e și foarte îngust, în proporțiune cu numărul locuitorilor, nu a putut și nu poate poporul nostru să realizeze un venit, care să-i întărească cât de cât forțele lui materiale. E drept că el s'a mulțumit și se mulțamește cu puțin în toate ale lui, numai cât acel puțin mâne-poimâne va ajunge nimic! Pentru că de sport se sporesce românul; un dar și o binecuvântare cerescă îl proteje cu belșug în privința acasta, hotarul însă rămâne același și îngust și mai puțin fertil și mai greu de exploatat, deci ce are să facă? A-și părăsi plaiurile lui, cu greu se decide, pentru că fie pâinea cât de rea, lui tot îi mai place cea din țeara lui. Și bine e așa; dar ce e de făcut, nu numai pentru de a rămânea la locul lui românul, ci și pentru de a înainta și a se întări în forțele lui materiale?

Răspunsul, în împregiurările date numai unul poate fi și încă: luminat și povățuit trebuie ca terenul ce-l ocupă să-l cultive și

exploateze cât numai se poate mai rațional. Îndemnat cu stăruință trebuie poporul nostru ca, unde și întru cât se poate să schimbe, cât de radical modul exploatării de azi a hotarului său, prin îmbrățișarea pomăritului, legumăritului, stupăritului, sericiculturii și a unei economii de vite, cu adevărat rentabile. Nu e altul hotarul Helveției frumoase, ce mereu se aseamănă cu părțile locului nostru și de ce bogății nu dispune acea țară afară de industria înfloritoare chiar numai în urma exploatării cu adevărat raționale a fiecărui petec de pământ, a economiei renumite de vite și a fabricării de brânzeturi universal recunoscute?

Dar de sigur că pe acolo vor fi existând încă de mult *tovărășiile și reuniunile economice*, cari la poporul nostru întreg, abia în 1—2 centre le întâlnim! Cu o oră mai curând să căutăm însă a înființa și în părțile noastre atari reuniuni, pentru că numai cu acestea și prin acestea se va putea și mai cu succes lumina poporul nostru deosebit de a se desbăra de obiceiurile conservative și primitive în totă economia lui, îmbrățișând mijlocele și apucând pe căile, cari în timpul de astăzi mai cu spor, duc către o stare materială înfloritoare.

2. Tot între scăderile din prima categorie putem dealcum mai mult numai de a numi și: *dările și contribuțiunile de tot felul*, cari tot în măsura aceea trebuie să le plătescă poporul nostru, așezat în părțile acestea, în mare parte prin văi și pe dealuri, ca și cei din locurile deschise și netede. Contribue lesne de judecat și această împregiurare la slăbirea forței lui materiale, mai ales având în privire drumurile rele și lungi, cari îi răpesc românului o multime de timp, până le străbate, pe jos sau cu carul, cu mare greutate.

Dar nu e aci mult de ajutat, decât indirect prin povăț și îndemnul, ce avem să-l dăm poporului, spre a fi activ și crăcător, ca să potă suporta toate nevoile, ce an de an cresc și se înmulțesc.

II. Mai numeroase și mai păgubitoare pentru buna stare materială a poporului nostru sunt însă scăderile, din a doua categorie. Între acestea, ca cea mai însemnată și ca una, carea în cursul vremurilor mai mult a contribuit la slăbirea, ce până azi se resimte în forțele materiale ale lui e fără îndoială:

1. *Lipsa de cultură, lipsa de carte*. Românul și nu altul e dăru autorul binecunoscutului proverb: „*ai carte, ai parte*”. El pentru

derând privilegiile de cari ca militari s'au bucurat.

Acum ajunși la divorț, ce e mai just, decât ca din averea odată comună fiecare să-și capete partea cuvenită. Acesta este tot atât de just, precum este și despărțirea din comune, unde despărțirea decurge de decenii.

De dorit ar fi, ca prețioasele date adunate de dl Babeș să fie cuprinse într'un întreg și tipărite, spre a pute deveni accesibile pentru cercuri mai largi, ceea-ce este reclamat prin importanța cea mare a chestiunii la care se refer.

Petițiunile către Majestatea Sa.

S'a acceptat în anii din urmă din partea mai multor reprezentanți a comunelor noastre bisericești răul obicei, de-a trimite *direct* petițiuni la cabinetul de curte, cerând ajutoare majestatică pentru biserici și școli, ce se zidesc din nou. Firește, că multe din ele nu sunt compuse și instruite în forma cuvenită și astfel pot se compromiță pe trimițatori și biserica pe care o reprezintă. Drept aceea recomandăm reprezentanților noastre bisericești a dispune pe viitor trimiterea unor asemenea petiții pe calea corespunzătoare a forului bisericesc, care le va supune mai întâi unei revisiuni, completând lipsele aflate.

Foile din Budapesta înregistră o asemenea cerere înaintată de parochul Ioan Popovici din Sădăuș, în care ocură și următorul pasagi: Vorbind despre rămânerea în dăraț în cultură a poporului nostru continuă: „Dar nici marea lui sărăcie, nici năsuințele naționalistice, cari au produs valuri mari, nu au putut clăti credința lui neînfrângibilă către patria maghiară unitară, și către tron și stima față de idea de stat maghiar, ce trece dela generație la generație”.

Când depunem cununa acestui patriotism maghiar neînfrânt...

Ori-cât ar fi de adevărat, că patriotismul poporului român din patrie este neînfrânt și credința lui către tron neîntrecută, totuși nu e locul unei asemenea petițiuni a accentuării, că mișcările naționalistice române n'au putut înfrânge credința poporului către unitatea patriei și către înaltul tron. Ce baze conii sunt aceste? Noi, cari n'am aprobat toți pașii făcuți în deceniul trecut în cauza noastră politică, trebuie să afirmăm, că nici o mișcare politică română n'a ținut cândva contra unității țerei și cu atât mai puțin la slăbirea dinasticismului nostru proverbial. Au fost însă și sunt îndreptate toate acțiunile noastre contra „ideei de stat național maghiar”, căci țara noastră a fost și este poliglota; ear crearea unei țeri cu o singură limbă, maghiară, este identică cu perirea noastră ca Români. Stimă către idea de stat maghiar deci n'a putut avea nici când Românul, ori cât ar fi de patriot, și credem, că nu are nici subscriitorul petițiunii părintele Ioan Popovici, care va fi scris fără să știe cuprinsul conceptului făcut de vr'un vîcenotariu din comună.

Sinod protopopesc în Deș.

La 14/26 Februarie a. c. s'a ținut ședința ordinară a sinodului protopopesc din tractul Deșului, din care notăm următoarele:

După premergerea celor prescrise de Statutul organic, ședința s'a început la 10 ore a. m. prin cântarea împărate ceresc și prin o vorbire din partea președintelui protopresbiter T. Herman, carele dă expresiune bucuriei, că membrii sinodului protopopesc s'au întrunit într'un număr atât de frumos. Absenți dîr numai unul său doi au fost.

Ca notar a funcționat dl Aug. Bodea cand. de adv., iar în comisiunea pentru verificarea membrilor aleși pe periodul 1900/2 în sinodul protopopesc, au fost aleși dnii G. Hango, spiritual și Dr. Buzura, și Dr. Farcaș, advocați, iar în cea pentru censurarea raportului general dnii V. Cupșa paroch, V. Farcaș, inv. și P. Lepa, conduc. comer.

După redeschiderea ședinței și declararea de verifiți a tuturor membrilor aleși la sinodul ppsc pe periodul amintit, dl adv. Dr. G. Buzura, însinuă și cetesce două interpelațiuni adresate ambele presiului, — una privitoare la fratele seu, parochul suspendat acum abzis, Ioan Buzura din Goștila, iar alta privitoare la scaunul ppopesc, că acela nu ar fi convocat regulat și că multe agende, ce ar cădea în competența acestuia, se resolvă numai din presiul ori din partea consistoriului archidiececan, cu ocolirea scaunului protopopesc.

Presidiul dă răspuns imediat la ambele interpelațiuni, pe care sinodul îl primesce aproape cu unanimitate, și anume: la prima interpelațiune, că însuși respectivul paroch prin purtarea sa necuviincioasă e de vină, că a fost suspendat, — și s'ă fie mulțumit, că prin abzierea sa dela acea parochie a scăpat de gavela urmări sigure ale unei cercetări disciplinare; cât despre năuetele recriminări, n'are cunoștință oficiasă, și prin abzierea parochului numit, fiind cestiunea resolută definitiv, interpelațiunea nu pôte fi supusă unei pertractări sinodale în merit; iar la a doua interpelațiune respinge cu indignațiune suspițiunile ce i se aduc lui și consistoriului archidiececan, că ar subtrage unele agende dela competența scaunului protopopesc. Fiind această interpelațiune concipiată într'un stil necorespunzător și nedemn, dar mai cu sēmă cetită și motivată într'un ton de tot arogant, pentru de a putea fi luată în considerare de o corporațiune bisericească, la propunerea părintelui Hango, sinodul nu o admite spre desbatere în merit, la ce interpelantele însinuă vot separat.

Cu durere trebuie să observ aci, că la interpelațiunea acesta membrii Dr. Buzura, și Dr. Farcaș, advocați, dimitându-se la discuțiuni pătimase, presiul în mai multe rânduri a trebuit să i îndrume la ordine și cestiului din urmă chiar să-i detragă cuvântul.

Trecându-se la ordinea zilei, referentul respectiv cetesce raportul general despre starea protopresbiteratului în anul 1899. Raportul ne presintă starea tractului într'un mod destul de mulțumitor față de trecut și după

împrejurările în cari se află biserica noastră în părțile acestea. Din acesta și din conclusele sinodului notăm următoarele:

Sinodul consimte ca parochia Bonțida, carea întru toate graviteză la Cluș, să se încorporeze la tractul Clușului. Parochia Săcătura din tractul Cetății de pētră se primesce spre administrare provisorie în acest tract. Școlile lipsite de recușitele necesare de învățământ, dacă nu-și pot procura aceste recușite din mijlocele proprii, și fiind și așa influențate ôrecum de stat prin adaugerea salariului învățătoresc din partea statului, se autorisază a putea cere gratuit aceste recușite dela ministeriul de culte. Parochiile vacante să se întregescă cu posibilă grăbire. Față de preoții cu acte neresolvate, rațiocinii restante și diferite taxe neîncasate, să se purcedă pe calea sa din partea șefului tractual. Inmulțirea credincioșilor și lipsa de cununii numai civile, se ia cu plăcere la cunoștință; se regretă însă sporirea concubinatelor. Raportul comitetului și epitropiei protopresbiterale se ia la cunoștință, exprimându-se mulțumită protocolară părintelui Giurgiua pentru chivernisirea conscientioasă și îndelungată a fondului ppsc, care durere însă crește foarte încet din cauza sărăciei poporului și a prea puținului interes ce-lau față de el unii și alții. S'a reconstituit comitetul și epitropia ppresbiterală pe noul period și s'a ales un membru nou în scaunul ppsc.

Presidiul încheie ședința la 2½ ore p. m. prin o cuvântare, în care din nou pune la inima celor chemați soartea bisericeii, la care îi răspunde părintele Hango, exprimându-i mulțumită pentru tactul înțelept și plin de moderațiune chiar și în mijlocul celor mai agitate discuțiuni. (gh)

Revistă internă

(Ugron atacat.) Mai ales „Egyetértés” face lui Ugron mari imputări pentru lăfărea ovășului pentru trebuințele militare din Sibiu, Cluj, Alba-Iulia, lăfărea, ce o face împreună cu Ovreul Ieremias Baruch din Murș-Oșorhei. I-se impută, că în dietă este mare dușman al armatei comune, iar afară se căciuleste cercurilor militare — întră chiar ca 48 ist în delegațiuni, ca să primescă lăfărea.

Afacerea a fost adusă și în ședința camerei dela 3 l. c. n., în care deputatul Olay a anunțat cas de incompatibilitate contra lui Ugron. De asemenea s'a prezentat un astfel de cas și contra vice-președintelui camerei Tallian, care e director de bancă. Ambele arătări au fost date comisiunii de incompatibilitate.

(Alimentarea soldaților.) Resultatele extraordinare de favorabile obținute de câțiva ani în armata germană prin probele cu introducerea zahărului ca articlu alimentar, au îndemnat și pe conducătorii dela administrația armatei noastre să facă astfel de probe. Aserțiunea fiziologilor, că zahărul are

o mare valoare alimentară au comprobato încercările făcute în Germania pe deplin, arătând că soldații, în a căror alimentare se introduce o doză anumită de zahăr sunt capabili să reziste mai ușor marșurilor obositoare, să se reculegă iute după gustarea acestui articlu. Precum spune P. Lloyd, încercările în armata austro-ungară se vor estinde asupra a năuete corpuri.

Se va destina un anumit număr de soldați, pe cât e posibil egali în starea de nutrițiune și greutatea corporală, ½ din ei va primi pe lângă cost obicinuît încă cel puțin 30 grame zahar pe zi, disolvat în cafea sau în apă, iar o altă ½ nu va primi adausul acesta. Experimentarea va dura vr'o 2—3 luni în decursul acestei veri și pe baza raportelor se va decide, dacă și sub ce modalități să se introducă zahărul ca articlu alimentar în armată.

Din România

(Alegerea episcopului de Roman) La 18 Februarie s'a întrunit în București colegiul electoral pentru întregirea scaunului episcopesc din Roman, alegând cu 127 voturi din 226 întru episcop pe P. S. Sa archiereul *Safirin Craiovenul*. Investitura noului episcop s'a făcut Dumineca trecută, ear instalarea va fi Dumineca proximă.

(Incercare de atentat). Jurnalele din țēră spun, că după ședința de la Senat ținută pentru alegerea episcopului de Roman I. P. S. Sa metropolitul primat Iosif Gheorghian a fost insultat din partea unui individ care precum s'a constatat suferă de manie religioasă. Din fericire se aflau mai multe persoane în jurul I. P. S. Sale, care au pus mâna pe atentator și l'au împedecat de a ataca pe metropolitul.

(Ședințe geografice). Societatea geografică română va ține adunare generală obligatorie, sub președința M. S. Regelui, în sala de ședințe a Senatului, la 5 și 6 Martie, ôrele 8 și jumătate sēra. Iată programa lucrărilor:

Duminecă, 5 Martie. 1) Raportul anual al dlui secretar general George I. Lahovari. 2) D. Gr. G. *Iocilescu*: Năuete cercetări asupra geografiei antice a Daciei. 3) E. Nestor *Urechid*: Drumurile noastre.

Luni, 6 Martie. 1) D. B. G. *Assan*: Convenția între Statele-Unite ale Americii de Nord, Rusia și România. 2) D. G. *Adamescu*: Activitatea profesorului Ioan Genilie. 3) D. Albert C. *Ghica*: O călătorie în Maroc în 1896. 4) Ședința intimă pentru chestiile administrative și financiare ale societăței.

Directorul ziarului „*Timpul*” dl Al. Ciurcu s'a retras dela conducerea acestui ziar. Causale ar fi divergențe de vederi între d-sa și actualul guvern român.

el a enunțat această sentență scurtă dar mult cuprinzătoare, și carea în starea lui materială redusă și strimtorată din ziua de astăzi, destăinuiesc totă cauza din trecut și explică întreg efectul din prezent!

Da, n'a avut carte românul, n'a avut nici parte, la bună stare materială în deosebi. Venia sasul lăcom și egoist și-l scotea din hotarile lui lucrate și păseute din moștrămoși, întinzându-și a sale hotare pe lângă 2—3 sate romănesci; eară tras cumva la dare de samă mai în urmă scotea din buzunar cărțile stôrse cu multe milogeli dela regii Ungariei și le pune în fața românului, dovedindu-i că el e, de acum înainte stăpân pe hotarele lui. Resignat și clătănând din cap se depărta românul tot mai în adănc spre munți și rostind tot mai din convingere cuvintele: n'ai carte, n'ai parte!..

Dar au trecut acele vremuri și a iertat românul acele năpăstui, pe cari ca pe multe altele le ține încă bine în minte!

Dureros în lucru e faptul că astăzi încă în multe, multe afaceri de a-le lui trebuie să repeteze cunoscutul proverb. E statistică dōră în țara noastră, carea arată că, după Ruteni, numărul cel mai mare al analfabeților îl oferă poporul nostru;

și cercetând de sigur că și în privința stărei materiale vom afla aceeași proporțiune (cel mult de vom mai avea în urmă și pe Slovaci.)

Nu insist însă prea mult asupra acestei cauze de slăbire a forței materiale, la poporul nostru, căci aceea ar forma singură o temă, pe cât de estinsă, pe atât de interesantă. Destul e cred că o numesc, ca cea dintâiu și mai însemnată ca în acea măsură să i-se dea și atențiunea cuvenită.

Carte deci, carte să dăm românului. În școli corespunzătoare și cu învățatori harnici, până e mic; iar mai în etate, în biserică cu predici rostite de preoți luminați și conscientioși și afară de biserică în societăți de lectură și biblioteci populare, cari n'ar trebui să lipsescă din nici o comună de a noastră. Căci neputând el vedea și pricepe cu ochii sufletești starea materială înfloritoare a altor popore, va vedea-o și înțelege-o cu ochii sufletești din cărți și din predici, silindu-se în urmă și el spre așa ceva. Și earăși, tot numai cetind și explicându-se se va lumina ca să-și pricepă odată și el datorințele și să-și cunoască drepturile, a căror neglijare bine scim cu toții căte și ce mari pierderi îi cauzează adeseori.

2. Scădere însemnată în starea mate-

rială a poporului nostru a cauzat și cauzează încă și azi: lipsa de meserii, industrie și comerț.

În ochii românului până în ziua de azi un neguțator e: jidan; un industriaș e: neamț; un tâmplar e: ungur; un păpușar și fierar e: țigan ș. a. m. d. — eară el, — el românul e: ficior de împărat!!

Nu-i vorba, chiar din această numire predilectă ce și-o arōgă poporul român, e de a se explica în mare parte aversiunea lui, mai ales către meserii. Căci e de sigur moștenire dela strămoșii lui Romani, cari știut e că: meseriile, cari multă vreme, ba durere frumose le lăsau cu totul în grija sclavilor și libertinilor, pentru ei înșiși ținând dejositor așa ceva.

Dar s'au schimbat vremurile și sub ele fiind bietul om — cum zice bătrânul cronicar al Moldovei — trebuie a se schimba și omul. Căci meseriile, cari multă vreme, ba durere și azi, încă sunt desprețuite de poporul nostru e constatat, că sunt un plug de aur, căci umblă nu numai vara ci și erna.

Și apoi cui ôre, din toate poporele țerei noastre socotind, s'ar potrivi mai bine și mai cu folos meseriile, industriile și comerțul, ca românului, al cărui hotar îngust și mai puțin

tertil, cum am zis îi face și îi va face pe viitor tot mai greu traiul, cu drăia lui de copii?

În fața aversiunii către meserii pe de altă parte, de sigur că nu e nici unuia dintre noi străină acea caracteristică a românului, carele dacă chiar se înduplecă de a-și da de acasă vre-un copil, cu gândul de a face ceva din el, atunci acel ceva, nu e nici mai mult nici mai puțin decât: domn mare, studiat și învățat! Pe mai puțin nu se tocmesce el. În chipul acesta, nu puține sunt casurile că, o familie își cheltuesce aproape totă averea materială, sau se bagă și în datorii, cu unul din copii dat la învățătură, carele apoi ajuns în fine domn, așa precum au dorit părinții și precum se pôte în patria noastră azi, nu odată vine de a apela la părinții sau și la frații rămași acasă la economie ca, să-l mai ajute cu câte ceva din cea-ce ei au de toate pe la sate, căci la el la oraș, traiul e scump și cheltue-lile sunt mari, iar cu venitul ce îl are, nu se pôte ajunge!

(Va urma)

Revistă externă

Din camera franceză.

== *O lege umanitară în Franța.* Depu-
tatul Emil Rey a depus pe biroul Came-
rei franceze un proiect de lege, având
drept obiect instituirea și or-
ganizarea asistenței pentru copiii
familiilor sărace. Asistența publică ar
avea să ajute pe copiii lipsiți de sprijinul
familiei, înfîrmii și bătrânii, precum și cei
bolnavi, cari pentru un moment, sunt în ne-
putință de a munci.

Pentru acoperirea cheltuielilor, asistența
publică ar impune un sacrificiu de 19 cen-
time din partea fiecărui locuitor sumă, care
nu e de loc escesivă.

Crearea unei astfel de asistențe ar
face să diminueze numărul abandonurilor,
să micșoreze mortalitatea, să întărească le-
găturile de sânge, să ridice natalitatea și să
formeze cetățeni; cu alte cuvinte, ar aduce
un avantaj mare pentru cei nenorociți și
ar satisface interesul general al națiunii.

== *Măsuri anticlericale.* Guvernul francez
a depus un proiect de lege pentru modifi-
carea articolului 204 din codul penal, substi-
tuind exilul prin închisoare pentru omeni bi-
seriei, când ei ar censura sau ar critica
actele guvernului în scrierile lor pastorale.

Eată textul modificat al articolului:

Ori-ce scriere conținând instrucțiuni
pastorale, în cari un om al bisericii va fi
censurat sau va fi criticat, fie guvernul, fie
vr-un act de care al autorității publice, va
fi pedepsit cu închisoare de la trei luni până
la doi ani.

Ori-ce critică sau censură îndreptată
prin grai în contra autorității publice, de
câte v-un om al bisericii, va fi pedepsită
cu închisoare de la 25 zile până la 6 luni.

Comisiunea însărcinată cu studiul ace-
stui proiect este, în majoritate, dispusă pen-
tru modificarea propusă de guvern.

Din Reichstagul german.

În ședința din 16 l. c. v. adunarea
imperială din Berlin a adoptat cu mare ma-
joritate propunerea deputatului Winterer,
pentru ștergerea paragrafului dicta-
torial referitor la Alsacia-Lorena, care pre-
vede înființarea imediată a dictaturii în Alsacia-
Lorena, atunci când în această provincie s'ar
deslănțui vre-o mișcare anti-germană.

Contra primirii a vorbit cancelariul
Hohenlohe, zicând că articolul dictatorial tre-
buie considerat ca un avertisment față de
tendențele franceze în Alsacia-Lorena.

NOUTĂȚI

Personal. Eminenția Sa I. P. S. no-
stru arhiepiscop și metropolit Ioan Meșianu,
s'a reintors dela Budapesta aseră la Sibiu.

Catedrala din Sibiu. Seiut este, că
consistorul arhiepiscopal a publicat încă astă
vară concurs pentru zidirea catedralei. Con-
cursul cu 3 premii a avut rezultat multu-
mitor, încât au încurs de tot 31 planuri
Cele mai multe sunt din Bpesta, unele din
Viena, Zürich, Eperieș, Arad, Sibiu, Cernăuți.
Din România a sosit numai unul dela Câmpu-
lung. Planurile s'au înaintat anonim cu ur-
mătoarele devise: Cruce neagră, Trinitas, Byzanz
Motto: 1900, Athos, Sophia, (+) Cruce roșie,
Omega, Sfântul Ilie, Constantin și Elena,
Hagia Sophia, Catedrala II, Dacia, Sfânta
Treime Chipul, Byzanz, Cibinium, + Constan-
tinus, Pax, Orologiu, Négy lépcsőház, Cre-
dința, Dzeu și națiune, Pax II, Catedrale,
Syrius, „Vita brevis, Ars longa“, Capul lui
Christos, Delta, Meșterul Manole, Cu Dzeu
înainte, X. P. A. W., Kelet: 1900, Szikra.

Cele mai multe proiecte sunt în stil
bizantin, unele în stil rusesc cu cupole în
forma cepei, altele sunt combinațiuni cu ele-
mente de stiluri apusene. Multe prezintă
particularități interesante și rare. Tote la o
laltă formeză o mică expozițiune, care
merită atențiune generală. De aceea Consisto-
riul arhiepiscopal a și decis expunerea lor în
odăile cancelariei metropolitane din casa ti-
pografiei, unde se pot privi încă azi și mâne
dela 9—12 a. m. și dela 3—5 p. m.

Pentru examinarea lor, pentru facerea
propunerilor cât pentru premiare și pentru
indicarea proiectului vrednic de acceptat spre
executare s'a designat un juriu de 3 experți:

1. Dl Ignatiu Alpar, arhitect în Bpesta.
2. Dl Zoe I. Pușcariu, inginer în Bu-
crești.
3. Dl Dominic Varró, inginer în Sibiu.

Acest juriu se va întruni la Sibiu în
8 Martie nou, spre ași începe lucrările. Pro-
punerile juriului vor fi examinate de ancheta
pentru zidirea catedralei și de consistoriul
archiepiscopal; ear cuvântul ultim este re-
servat Ven. sinod arhiepiscopal.

Avis. Pentru completarea colecțiunii
fôiei arhiepiscopale „Telegraful român“ din
biblioteca seminarială, se caută spre cumpă-
rare Nrii compleți pe anii: 1855—1872,
1886, 1888, și 1891—1895.

Ofertele de vindere se se facă la Di-
recțiunea seminarială. Prețul se trimite numai
după primirea colecțiunii oferite. Se primesc
colecțiuni atât legate, cât și nelegate.

Direcțiunea seminarială.

**Alegerile deputaților la sinodul
eparchial din Caransebeș,** s'au statorit
pentru următoarele zile: pentru deputații din
cler ziua de 9 Martie v., ear alegerea de-
putaților mireni se va face la 12 Martie;
scrutiniul va fi la 19 Martie.

Avansare. Dl Valeriu Pușcariu,
inginer stagiar la căile ferate române va fi
avansat cu ziua de 1 Aprilie, inginer ordinar
clasa III.

Csárdás-ul insultat. Societatea aristo-
craților din Viena a arangiat de curând sub
titlul „Balul domnilor“ un picnic în hotelul
Metropol, la care au participat și mai mulți
Unguri. Acestia au adus și un taraf cu lău-
tari dela Budapesta, ca să le sante csárdás.
La timpul seu contele Széchenyi, oficer în
garda regală a și comandat să se cânte csár-
dás, începând dansul cu fiica ministrului de
finanțe comun Kállay. Prințul Taxis, sub-
locotenent în rezervă la husari i'a urmat,
asemenia contele Mihail Károlyi cu sora
Taxis. Dar societatea prezintă a întimpinat
dansul cu sgomot și păsăituri, încât musica
a încetat a cânta, iar jucătorii s'au lăsat, în-
cepându-se imediat un vals. Firește oșpeții
maghiari s'au indignat și au părăsit sala.
Prințul Taxis înzadar a întrebat, cine a co-
mandat să cânte vals, căci conducătorul mu-
sicei austriace i-a răspuns, că acesta n'o
pote spune.

În ziua următoare a fost aranjat un nou
picnic aristocratic, participând tot aceleași
princese aparținătoare casei domnitoare. Nici
una însă n'a voit să jöce cu contele Szé-
chenyi, care inițiasă csárdás-ul în séra pre-
mergătoare. În cercurile ungurești a produs
desconsiderația acesta a csárdás-ului multă
amărăciune.

Dl Dr. Ioan Harșia, anunță că și-a
deschis cancelarie advocațială în Reghinul-
săseș, în piață, Nr. casei 233.

Francesii pentru Cronje. Lupta
eroică susținută de generalul Cronje, ajuns
în captivitate, a încununat-o totă lumea cu
mai mare recunoștință, decât triumful En-
glezilor. Ziarul frances *Intransigeant* a inițiat
o colecție pentru o sabie de onoare, ce e a se
trimite generalului Cronje. În Paris a fost o
mare demonstrație în favorul Burilor.

Un cavalier modern. O domnă din
societatea mai înaltă din Berlin, de o frum-
seță deosebită, înainte cu câteva luni a făcut
cunoscință la Karlsbad cu un funcționar ma-
ghiar din ministerul de comerț din Buda-
pesta, care a început să-i facă curte cu multă
ardore. În fine au căzut de acord, să păscescă
la o legătură formală și pentru ca domna să
n'aibă nici un motiv de nedumerire, cavale-
rul nostru i-a dat un document în scris, în
care zice:

„Ca om și cavalier mă oblig pe cuvân-
tul meu de onoare și jur ca catolic, că relația
mea cu domna x, inițiată de mine în scopul
căsătoriei, o voi legaliza cât mai curând prin
căsătorie formală“.

Domna a crezut în vorbele și scrisese
unui cavalier de talia domnului numit și i-a
dat câteva sute pentru pregătirile de cunu-

nie. S'a înduplecat de dragul lui să-și pără-
sască religia și să treacă la catolicism. Cu
ocasiunea trecerii funcționarului își reînvi
promisiunea înaintea preotului, că va lua pe
d-na în căsătorie. De atunci a tot amânat
cununia și în cele din urmă o tăcere adencă
a acoperit totă afacerea, mai ales că el e
împărțit acum la consulatul din Marseille.
Berlineza a înaintat plânsore la ministerul
de comerț pentru înșelăciune contra cava-
lerului. Casul e viu comentat în societatea
capitală.

Știri militare. În urma îndeplinirii
obligămintelor militare s'au dimis — la ce-
rerea lor — din legăturile honvezimii și ur-
mătorii: George Popovici, Iosif Pilat, Domi-
nic Rațiu, Alexandru Rațiu, sublocotenenti;
Iosif Mituc, capelan.

**Reuniunea de cetire și cântări din
Costeiu,** aranjează un concert împreună cu
teatru și petrecere de joc Sâmbătă în 26 Fe-
bruarie (10 Martie) 1900 cu ocaziunea chra-
mului sf. bisericii în localitatea școlii din loc.
Venitul curat este destinat pentru biblioteca
reuniunii. Suprasolviri și oferte maritimose
se primesc cu mulțumită și se vor chita pe
cale jurnalistică.

Jertfele canibalilor din Congo. Agen-
ția „Reuter“ a primit știre cu adevărat în-
grozitoare despre un trib de canibali, de lângă
rîul Kassat din Congo. După informațiile
primite, Zappazapsii, un înfiorător trib de
canibali, cari au făcut o mulțime de atro-
cități și se ocupă cu comerțul sclavilor, au
năvălit în zilele din urmă asupra unor lo-
calități din apropierea stațiunii Ibanși, au
prefăcut casele în cenușă și au luat o parte
din locuitori ca sclavi. Misiunea din Luebo
trimise un misionar spre a cerceta lucrurile.
Acesta sosit la un lagăr împrejmuit cu șan-
țuri, îndrăgindu-l căroră se adăposteau Zappa-
zapsii. Aci aduseră canibali pe căpeteniile
și persoanele principale din localitățile jăfuite;
numărul robilor împreună cu al femeilor lor
se ridică la 500. Zappazapsii le cerură un
însemnat tribut de sclavi, ivoari și alte lu-
cruri. Deore-ce omienii nu-l putură plăti, fură
uciși. Numai foarte puțini scăpară. Misionarul
văzu dela 40 până la 50 de cadavre. De
pe trei cadavre carnea era tăiată. Alte ca-
davre erau mutilate.

Misionarul mai văzu tăiate 81 mâni
drepte, cari trebuiau să fi trimise funcțio-
narului de stat din Suluaburg, ca semn, că
Zappazapsii sciu să facă ispravă bună. Șese-
zeci de femei le serviau ca sclave. Misiona-
rul mai văzu o flamură a Statului Congo
atârnată sus într-o prăjină.

Notiță literară.

Slavisarea Bucovinei în secolul XIX,
ca punct de mănecare al politicii de viitoriu
grandpolone. — Considerațiuni etnografice și
politice, de un român bucovinean. Viena
1900. Editura lui Carol Gerolds Sohn I, Bar-
baragasse 2.

În descrierea prezintă — apărută în
limba germană — se arată o dislocare de po-
pore, interesantă pentru etnograf și politic,
dar tristă pentru respectiva trupină de po-
por, care a fost până acum tănuită fiind con-
dusă de momente politice, de aceea abia e
cunoscută afară de hotarele Bucovinei: acé-
sta e Slavisarea în decursul veacului XIX
a Bucovinei, odinioară române. La acesta se
lucră cu premeditație din partea regimului
și a partidului rutean-tinăr, și chestia însine
oferă cetitorilor nemți un interes deosebit,
pentru-că ceea-ce s'a publicat până acum din
partea Românilor, s'a compus exclusiv în limba
română.

Scopul îl vom ajunge, dacă vom atrage
atențiunea asupra unei schimbări etnografice
ce este egală cu o cataclismă națio-
nală; vom atinge progresele rutenisării pro-
vinciei austriace Bucovina și planurile cu
ținte largi ale partidului rutean-tinăr aliat cu
Polonii. Nicăiri în istorie nu se pöte afla o
mai rapidă dislocare de popore și limbi, ca
aici, unde un teritoriu de o extensiune cam
de 5000 klm. □ cu preste 200.000 locuitori a
fost schimbat în câte va decenii din temei. Pro-
cesul acesta înaintază și acum repede, și
dacă nu va fi stavilit din vreme, va prefăce

în curând stratul poporului rural și în urmă
întregă Bucovina în o țără rutenă. Da-
tele statistice oficiose arată, că Bucovina,
când a fost ocupată de Austria la 1775 până
în prima jumătate a secolului IX a fost lo-
cuită aproape exclusiv de Români, și numărul
Rutenilor colonisați ca plugari, se urca cel mult
la 6000-7000 în partea nordvestică a cercului
actual Zastavna, afară de aceea Huzulii din
ținuturile muntoase lângă Ceremos vorbeau
încă atunci ruteneste. Despre Huzuli se
afirmă, că prin vécul 17. și 18. vorbeau ro-
mânește, dar sau rutenisat intocmai, cum ro-
mânescul comitat al Maramureșului în Un-
garia e astăzi aproape de tot rutenisat. Că
Românii se extindeau și în Galiția ostică, a-
rată 1) multele numiride munți, văi și sate
cari s'au păstrat intacte; 2) În ținuturile
locuite de Huzuli sunt foarte număröse numirile
române de rîuri și munți.

Poporația română se extindea la finea
secolului XVIII până la granițele Galiției,
până la Păreul negru (astăzi Tchernij Po-
tok) lângă Dnistrul și până la cursul inferior
al Ceremosului, teritorii în prezent în mare
măsură rutenisate. Tot pentru slăbirea ra-
seii române au fost aduse colonii de agricul-
tori germane, ungurești, rusești și ceho-slo-
vace. Pentru a separa pe Români bucovineni
și de contactul cu Moldova au fost inter-
calate în partea rîului Prut până la Suceava
enclave rutene, căroră au căzut jertfă cu în-
cetel mari teritorii, mai înainte române. Pen-
tru a-și putea cineva nepreocupat face o ju-
decată despre împrejurările acestea, i cităm
afirmațiile celor mai distinși scriitori.

Astfel în memoriul Drului Adolf Fi-
ker intitulat „Hundert Jahre“ se spune, că
prin pëtrunderea Rutenilor în Nordul și Ves-
tul țării, limba română aproape exclusiv do-
minantă în Bucovina, a fost redusă la regi-
unea sudică și ostică, așa că mulți Români
s'au alipit la naționalitatea rutenă. Renumitul
geograf și etnograf frances Elisée Reclus în
scrierea sa „Nouvelle Geographie universelle“
tom. III, pag. 399 se exprimă astfel:
„schimbarea regimului politic a avut de ur-
mare repulsiunea elementului latin puțin câte
puțin spre mēză-zi și sporirea numerică a
Slavilor. Români, pretutindenea aiaa atât de
năvalnici, au trebuit să cedeze în Bucovina
sub presiunea populațiunilor rutene“; dease-
menia Bertrand Auerbach: „Ruthenii... fac
un marș victorios în inima țării valahe...
aceste avan-garde isolate s'au fortificat: nu
s'ar putea sërba puterea de asimilațiune, cu
care se fălesc Români; evoluțiunea etnică
a Bucovinei nu e în favorul românis-
mului“.

(Va urma.)

Dela reun. de agricultură.

Rectificare.

Drept întregire și rectificare a „avisu-
lui“ nostru din 24 Februarie a. c. dăm ur-
mătoarele:

1. Sămēnță de *lufernă franceză*, prima
calitate, sub 10 chlg.: 1 chlg. 1 cor. 80
bani; peste 10 chlg.: 1 chlg. 1 cor. 70
bani.
2. Sămēnță de *trifoiu roșu*, de tot fină,
sub 10 chlg.: 1 chlg. 2 cor; peste 10 chlg.:
1 chlg. 1 cor. 90 bani.
3. Sămēnță de *iarbă engleză*, sub 10 chlg.
1 chlg. 80 bani; peste 10 chlg.: 1 chlg.
70 bani.
4. Sămēnță de *iarbă franceză*: 1/2 chlg.
60 bani.
5. Sămēnță de *iarbă italiană*, sub 10
chlg.: 1 chlg. 90 bani; peste 10 chlg.: 1
chlg. 80 bani.
6. Sămēnță de *napi de nutreț*, Mammuth,
roșu, uriaș, sub 10 chlg.: 1 chilogram 1
cor. 40 bani; peste 10 chlg.: 1 chlg. 1
cor. 30 bani.
7. Sămēnță de *napi de nutreț*, Obern-
dorf, galbini: 1 chlg. 1 cor. 46 bani.
8. Sămēnță de *napi de nutreț*, roșii,
rotunzi, de aceiași: 1 chlg. 1 cor. 46 bani.

Prețurile articlilor de sub 9—23 din
publicațiune, cum și celelalte condițiuni ră-
mân neschimbate.

Sibiu, 4 Martie n. 1900.

Comitetul central al „Reuniunii române de
agricultură din comitatul Sibiului“.

D. Comșa,
preș.

V. Tordășianu,
secretar.

POMI ALTOIȚI

cu deosebire mieri frumoși bine desvoldați, numai soiuri probate, un număr mai mare de trandafiri altoiți cu cotor înalt, sortele cele mai frumoase. [32] 2—2

Se pot procura din grădina de pomi a lui

Iosif Drotleff,
Dealul viilor, (Altenberg.)

Indispensabilă pentru fie-care știutor de carte este cartea intitulată:

Datorințele și drepturile
purtătorului de dare,
ce se poate procura dela

Librăria archidieceșană,
Preț 1 C. 20 fl. + porto 10 fl.

Cuprinde tot felul de îndrumări, cum se purcedem la cumpărări și vânzări de proprietăți, realități, ca să nu plătim dare decât numai câtă se cuvine, cum să ne scăpăm de darea care nu cade în sarcina noastră, ce drepturi sunt împreunate cu plățile dării, etc.

In **Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu**, se află următoarele scrieri ale poetului nostru **G. Coșbuc**:

Fire de tort, broș. fl. 1.—
Balade și idile „ fl. 1.50
Sacontala, broș. „ 2.50
Aeneis edit. II. broș. „ 1.25
Răsboiul nostru pentru neatâr-
nare, broș. „ — 50

Din **Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu**, se poate procura

Teoria Dramei

cu un tractat introductiv
despre frumos și artă,
de
Dr. Iosif Blaga,
profesor.
Preț 3 cor. 60 fl.

In **Tipografia și Librăria archidieceșană, Sibiu**, se află de vânzare

Sidoxia,

ceștiunea dotațiunei archiereului ort.
român din Transilvania,
de
Matei Voileanu.
Preț 30 cr.

Au apărut:

Semințe din Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de
Zacharia Boiu,
asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare archierească.

Tom. I.: **cuvântări la toate Duminecele de peste an.**
„ II.: „ „ „ **prasnicele și sărbătorile,**
precum și la casuale bisericesci.
„ III.: **cuvântări la înmormântări, parastase etc.,**
360 pagine.

Prețul fiecărui tom 3 corone și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul și la**

Tipografia și librăria Archidieceșană
Sibiu.

La **Librăria Tipografiei archidieceșane**, se află spre vânzare:

Amicul poporului

de
T. Vuculescu, pretor.

O carte neapărat de lipsă pentru fiecare cetățean și cu deosebire pentru fiecare plugariu; cuprinde o mulțime de sfaturi în astfel de cauze judecătorești și administrative, cari pot obveni fiecărui om.

Prețul unui exemplar 1 cor.; trimis cu posta franco 1 cor. și 10 bani.

Caractere morale,

exemple și sentințe, culese din istoriile și literaturile popo-
relor moderne și vechi

de

Ioan Popea, prof.

O carte instructivă și pe lângă acesta și o lectură foarte plăcută, n'ar fi ertat să lipsescă din nici o bibliotecă.

Prețul unui exemplar cor. 2.50; trimis cu posta franco 2 cor. 60 bani.

Au apărut și se află de vânzare în Tipografia și librăria Archidieceșană, Sibiu:

1. Aritmetica generală și specială de Teodor Ceantea, tom. I. și II. fl. 2.—
2. Astra, roman de Dito și Idem broș. „ 3.—
3. Balade populare de Avram Corcea broș. „ —.80
4. Cartea plugarilor sau povestiri economice de I. Georgescu broș. „ —.25
5. Grădina de legume de I. F. Negruțiu broș. „ —.25
6. Istoria legii nouă de Dr. V. Szmigelski, tomul I. broș. „ 2.—
7. Poesii de Mihail Eminescu, ediția fină broș. „ 2.—

Avem de vânzare următoarele scrieri de

Teodor V. Păcățian:

Principiile politice, după Dr. F. de Holtzendorff broș. à fl. 2.—
Libertatea, traducere după I. Stuart Mill broș. „ 1.—
Lupta pentru drept, trad. după Dr. R. de Ihering broș. „ 1.—

Cu trimiterea prin poștă plus 5 cr.

Tipografia și librăria archidieceșană,
Sibiu.

Conspectul cărților bisericesci

ce se pot procura din

Tipografia și librăria archidieceșană, Sibiu.

- Acaftistul prea sf. născătoare de D-deu** și alte rugăciuni, edit. 1898, simplu legat fl. —.85 cr., frumos legat fl. 1.05, în piele roșie fl. 1.25, ediția de lux fl. 2.— și fl. 2.60, peluche fl. 3.85
- Apostol** legat 5.75
- Authorismos** sau „deslușire comparativă asupra broșurei Dorin-
țele dreptredinciosului cler din Bucovina“, în limba română sau
germană dela fl. —.50 la —.25
- Biblia ilustrată,** testam. vechiu și nou, cu cirile nel. fl. 10, leg. „ 15.—
- Biografia fericitei Macrina** (cu cirile) broș. „ —.20
- Carte de rugăciuni,** pentru tinerime, legată „ —.15
- Chiriadodromion,** (cu cirile), nel. dela fl. 10.—, la fl. 6.— leg. „ 8.—
- Compendiu de dreptul canonic** de A. bar. de Șaguna în
limba română sau germană, broșat dela fl. 3.— la 1.50
- Dumnezeescile liturgii** leg. „ 4.50
- Elementele dreptului canonic** al bisericeii dreptcred. răsă-
ritene de A. bar. de Șaguna „ 1.—
- Enchiridion,** adică carte manuală de canone cu comentariu de A.
bar. de Șaguna, dela fl. 4.— la „ 2.—
- Evangelia,** (cu cirile), nelegată dela fl. 8.—, la fl. 6.— legată fl.
10.—, fin legată „ 16.—
- Geneza Evangeliilor** de S. Popescu broș. „ —.80
- Hirotonier,** pentru sf. de preoți broș. „ 2.—
- Icoana celor 3 Ierarchi,** pe hârtie „ —.30
- Icoana Evangeliștilor,** pe hârtie „ —.50
- Istoria bisericeii** ort. răsărit. univers. dela întemeierea ei până în
 zilele noastre, 2 tomuri de A. bar. de Șaguna, în limba română
 broșată, dela fl. 3.— la „ 1.50
- „ în limba germană dela fl. 1.— la „ —.50
- Istoria bisericească polit. naț.** de N. Tinea-Velea (cu cirile)
 broș. dela fl. 1.— la „ —.40
- Liturgia sf. Ioan** pe note dela fl. 2.50 la „ 1.—
- Manual de studiul pastoral** compus de A. bar. de Șaguna broș. „ 1.50
- „ **teologie morală creștină** compus de A. bar.
 de Șaguna (cu cirile) broș. „ 1.50
- Minile pe 12 luni** în 12 volume (se vând și separat) leg. „ 86.—
- Molitvelnicul bogat,** (cu cirile) nelegat fl. 4.30, leg. fl. 5, fin leg. „ 5.50
- „ cu litere latine (evhologiu) legat „ 6.50
- Octoichul cel mare,** cu catavasierul, nelegat dela fl. 17.— la
 fl. 10.—, leg. „ 13.—
- Octoichul cel mic,** sau cele 8 glasuri (cu cirile) neleg. 60 cr.,
 legat 80 cr., fin legat „ 1.20
- Octoichul cel mic,** sau cele 8 glasuri cu litere latine leg. „ —.75
- Orologion,** (ciaslov), cu cirile, neleg. 60 cr., leg. 70 cr., fin leg. „ 1.20
- Pentecostariu,** (cu cirile) neleg. dela fl. 8.—, la fl. 6.— legat „ 8.—
- Pneuma în Nicaeno Constantinopolitanum,** studiu este-
 tico-dogmatic de S. Popescu broș. „ 1.50
- Psaltirea bogată,** neleg. fl. 2.75, leg. „ 4.50
- „ **prorocului David,** (cu cirile) „ 1.—
- „ **Rânduială la sfințirea bisericilor,** (cu cirile), nel. fl. 2.— leg. „ 2.50
- Seriarea Sf. Ioan gură de aur** (cu cirile) broș. „ —.50
- Serisori apologetice de apărare din 1867** broș. „ —.50
- Telcul Evangeliilor** (cu cirile) broș. „ 1.—
- Teologia pastorală veche,** (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50
- Testamentul nou,** (cu cirile) broș. dela fl. 1.— la „ —.50
- Triodul cu Strajnicul,** (cu cirile) nel. dela fl. 20.— la fl. 12.— leg. „ 17.—